Ἐφημερίδες του ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΣΤΙΑ

«Κάτι τὸ πονηρὸν κρύπτεται ἀσφαλώς, ὀπίσω ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν μεθοδευμένην διαφωνίαν τῶν ἀριστερῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὡς πρὸς τὴν ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου Ἀθηναίων. Διότι οὐδένα ἐξαπατοῦν ὅταν ἐμφανίζονται φερόμενοι πρὸς διάσπασιν τῆς «λαϊκομετωπικῆς» συνεργασίας των εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅταν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἀστικὰ κέντρα, μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἐπαρχιακῆς πόλεως, ἔχουν ἤδη ἀπὸ συμφώνου μεταξὺ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καὶ Κ.Κ.Ε., ὑποδειχθῆ ὑποψήφιοι τοῦ μὲ γενικωτέρους στόχους, κυοφορουμένου «Λαϊκοῦ Μετώπου!»

ΤΑ ΝΕΑ

«Ἐπὶ τέλους... Σύστημα τηλεειδοποιήσεως, θὰ ἐγκαταστήσει ὁ ΟΤΕ. Θὰ τὸ ἔχετε στὴν τσέπη σας καὶ μὲ ἕνα «μπίμπ» θὰ ξέρετε πῶς σᾶς ζητοῦν. Καὶ μπορεῖ ὁρισμένοι... σύζυγοι νὰ δυστροποῦν, γιατὶ θὰ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν συνεχῆ ἔλεγχο τῶν συζύγων τους. Ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εὐτυχής... Γιατί; Διότι.. θὰ ἐφοδιασθεῖ μὲ τὸ τηλεειδοποιητικὸ σύστημα κι' ὁ... Μπόλαρης; θὰ τοῦ κάνει «μπίμπ» ὁ κ. Μπάλκος καὶ ...θὰ τὸν συλλάβει

Μπίμπ.

Ἐλέχθη: Γιατὶ ἡ κυβέρνηση ἐπέβαλε τώρα νέους φόρους;

Ἐπειδὴ θέλει νὰ ἔχει μιὰ δικαιολογία ποὺ θὰ χάσει τὶς δημοτικὲς ἐκλογές!...»

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

«Τὸ ὅτι δὲν ἐπικολλοῦν ἔνσημα ὅλοι οἱ ἐργοδότες τὸ ξέρουν καὶ τὰ νήπια καὶ μόνο τὸ ΙΚΑ δείχνει —μὲ τὴν μακάρια τακτική του— νὰ τὸ ἀγνοεῖ. Καὶ ἰδοὺ μὲ λίγα λόγια ἡ συλλογιστική μας: τὸ ΙΚΑ γιὰ νὰ ἀναγνωρίσει σὲ ἀσφαλισμένο ἡμερομίσθια, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐργοδότης, δὲν τοῦ ἐπικόλλησε ἔνσημα, θέτει πενταετῆ μόνο προθεσμία στὸν ἀσφαλισμένο νὰ τὰ διεκδικήσει καὶ δὲν σκέφτεται (τὸ ΙΚΑ) ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ποὺ δὲν ζητοῦν τὰ ἔνσημά τους ἀπὸ τὸν δύστροπο ἐργοδότη τους, τὸ πράττουν ἀπὸ τὸ φόβο τῆς ἀπόλυσης... Μὲ τὴν πενταετῆ ὅμως αὐτὴ παραγραφὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀσφαλισμένου εἶναι σάμπως τὸ ΙΚΑ νὰ λέει στὸν τζερεμὲ ἐργοδότη: Κάνε μιὰ προσπάθεια, πέντε χρόνια εἶναι θὰ περάσουν· κι' ἐμεῖς θὰ σθήσουμε τὴν ὀφειλή σου. Δίχως τὴν πενταετῆ παραγραφὴ κάθε κατεργάρης ἐργοδότης θὰ ἔλεγε: Κι' ἔτσι κι' ἀλλιῶς δὲν γλυτώνω. Καὶ σ' ἑκατὸ χρόνια νὰ μὲ πιάσουν θὰ πληρώσω. Γιατί, λοιπὸν νὰ μὴν ἀποφύγω τὰ πρόστιμα;

Μήπως ἄρα θὰ ἦταν φρόνιμο, τώρα ποὺ ἐπανεξετάζεται μὲ πνεῦμα εὐρύτητας ὅλο τὸ ἀσφαλιστικὸ πρόβλημα νὰ καταργηθεῖ ἡ παραγραφὴ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, καὶ ποὺ τὸ ἵδρυμα κλέβει καὶ στοὺς ἀσφαλισμένους δίνει συντάξεις πείνας;»

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

«Δὲν ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ τολμήσῃ νὰ προσέξῃ τὰς ψυχραίμους καὶ ἀντικειμενικὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Σπ. Θεοτόκη. Τὸ θαλάσσωμα καὶ ἡ σύγχυσις θὰ συνεχισθοῦν. Καὶ διὰ νὰ ἀλλάξωμεν ὀλίγον μίαν ὄχι καὶ πολὺ παλαιὰν φράσιν τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου, αὐτὴ ἡ τελευταία κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν, ὡς ἡ χειροτέρα ποὺ ὑπέστη ὁ τόπος! Ὅσον γρηγορώτερα ἐγκατολείψῃ τὴν Ἐξουσίαν, τόσον τὸ καλύτερον δι' ὅλους. Καὶ ὄχι μόνον διὰ τοὺς φορολογουμένους».

ΒΡΑΔΥΝΗ

«Ὁ πρωθυπουργὸς δὲν συνηθίζει νὰ ὁμιλῆ γιὰ τὸ ἔργο του, ἐκτὸς ἐὰν σπάνιες καὶ ἐξαιρετικὲς περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ὑπογράμμισι τοῦ κ. Καραμανλῆ στὶς προχθεσινὲς δηλώσεις του, μετὰ τὴ μεγάλη ἀεροπορικὴ ἄσκησι στὴ Λάρισα, ὅτι οἱ Ἔνοπλες Δυνάμεις τῆς χώρας εὑρίσκονται σήμερα στὸ ὑψηλότερο ἐπίπεδο ποὺ εὑρέθησαν ποτὲ καὶ ὅτι αὐτὸ ἀπετέλεσε τὸ μεγαλύτερο ἐπίτευγμα τῶν μεταδικτατορικῶν Κυβερνήσεων, ἀποκτᾶ μιὰ εὐρύτερη σημασία. Τί ἄλλο, καλύτερο, λοιπόν— σ' αὐτὲς τὶς κρίσιμες ἐποχές, ποὺ διέρχεται ἡ χώρα—θὰ μποροῦσε νὰ δεχθῆ ἕνας Λαός, ὁπου ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ, ὁ ὑψηλὸς βαθμὸς ὀργανώσεως καὶ ἑτοιμότητος τοῦ Στρατοῦ του ἐπιτρέπει σ' αὐτὸν νὰ διατηρῆ ἀμείωτο τὸ ἐθνικὸ φρόνημα καὶ, ἀπὸ τὴν ἄλλη, στὴν ὑπεύθυνη Κυβέρνησι νὰ χειρίζεται μὲ ἀξιοπρέπεια, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ παραχωρήσεις τὰ κρίσιμα ἐθνικὰ θέματα;»

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«Αὐτὴ ἡ ὑπόθεση τοῦ κρυμμένου ὁπλισμοῦ, ποὺ ἀνακαλύφθηκε στὸ Σκοπευτήριο τῆς Καισαριανῆς, εἶναι μία ἀκόμη ἐπιβεβαίωση τῆς ὑπάρξεως νοσηρῶν ἑστιῶν σὲ καίριους χώρους τῆς κρατικῆς ὑποδομῆς ποὺ συντηροῦνται χάρη στὴ περίεργη —ἂν τὴν χαρακτηρίσουμε ἔτσι — ἀνοχὴ καὶ στάση μερικῶν φορέων ἐξουσίας ποὺ βρίσκονται στὴν «ὑπερδομὴ» τῆς Πολιτείας.

Θὰ ἐπαναλάβουμε ὅτι ἔχουν ἐξαντληθεῖ πλέον τὸ περιθώρια ἀνοχῆς ἀπαραδέκτων, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνων καταστάσεων, στάσεων καὶ νοοτροπιῶν σὲ καίριους τομεῖς τῆς ὑποδομῆς —ἀλλὰ καὶ τῆς «ὑπερδομῆς»—τοῦ κράτους. Καὶ ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἐξυγιάνσεως ἐσήμανε πιά».

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

«Εἶναι ἄνθρωπος θετικὸς νηφάλιος καὶ ρεαλιστὴς ὁ κ. Καραμανλῆς. Δὲν ἐντυπωσιάζεται εὐκολα, οὔτε παρασύρεται ἀπὸ ἐνθουσιασμοὺς. Εἶναι δωρικὸς στὴ διατύπωσι τῶν σκέψεών του. Δὲν τοῦ ἀρέσουν τὰ μεγάλα λόγια. Θὰ πρέπει λοιπόν, νὰ τὸν συγκλόνισε τὸ θέαμα, ποὺ ἀντίκρυσε κατὰ τὴν προχθεσινὴ ἀεροπορικὴ ἄσκησι, ὅπως ξανάδιωξε πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο τὴ «διεφθαρμένη, κι' ἀνίκανη» κυβέρνηση τοῦ Ἀμπᾶς Χοβέυντα; Ὁ Σάχης ἔδιωξε καὶ τὸν Ἀμουζεγκάρ, ἀλλ' οἱ προβλέψεις εἶναι κοὶ πάλι ἀπαισιόδοξες: «Καὶ τί θὰ βγεῖ; σοῦ λένε ὅλοι. Θὰ εἶναι σὰν νὰ βάζεις στὸ γύψο ἕνα ξύλινο πόδι».

Πέρασε πιὰ ἡ ἐποχή, ποὺ ἁπλὲς κυβερνητικὲς ἀλλαγὲς μποροῦσαν νὰ ἀποκαταστήσουν στὰ μάτια τοῦ κόσμου ἕνα καθεστὼς μισητὸ στὸ μεγαλύτερο τμῆμα τοῦ πλη θυσμοῦ. Νὰ καταφύγεις λοιπὸν στὶς ἐκφοβιστικὲς μεθόδους; Νὰ προσπαθήσεις νὰ πείσεις τὴ «σιωπηλὴ πλειοψηφία» ὅτι οἱ ξενοκίνητοι «μουσουλμάνοι μαρξιστὲς» εἶναι ἕτοιμοι νὰ περάσουν τὴ χώρα διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου; Ὁ Σάχης τὴ δοκίμασε κι' αὐτὴ τὴν παλιὰ τακτικὴ τῶν ἑτοιμόρροπων δικτατοριῶν.

Ὁ τρομερὸς ἐμπρησμὸς τοῦ κινηματογράφου στὸ Ἀμπαντὰν μὲ τοὺς τετρακόσιους νεκροὺς του, δὲν ἐπέφερε τὸ προβλεπόμενο κυνήγι τῶν μαγισσῶν, παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες τοῦ κυβερνητικοῦ Τύπου, ποὺ ἔρριξε ὅλα τὰ βάρη στὸ «μουσουλμανικὸ φανατισμό». Ἔγινε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ὁμόφωνη ἡ κοινὴ γνώμη μιλάει γιὰ προβοκατόρικη ἐνέργεια τῆς ἀστυνομίας καὶ γιὰ ἕνα «νέο ἐμπρησμὸ τοῦ Ράϊχσταγκ».

Ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐξορίας του, στὸ Ἰράκ, ὁ ἀγιαταλλὰχ Χομεΐνι δὲ δίστασε νὰ καταγγείλει μιὰ ἐξουσία «ποὺ τόχει συνήθεια ἀπὸ παλιὰ νὰ καταφεύγει σὲ τέτοιες ἐνέργειες γιὰ νὰ κυβερνάει». Καὶ στὰ τζαμιὰ τοῦ Ἰράν, τὴν κατηγορία αὐτὴ τὴν ἐπανέλαβαν πολλοὶ ἱερεῖς. Στὸ Σιράζ, ὁ γέρος ἀγιαταλλὰχ Μαχαλάτι (ἕνας ἀπ' τοὺς πέντε θρησκευτικοὺς ἡγέτες τῆς χώρας), ἐφθασε στὸ σημεῖο νὰ παρακινήσει τοὺς πιστοὺς του στὸν ἔνοπλο ἀγῶνα. Ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὸν ἐμπρησμὸ τοῦ Ἀμπαντάν, στοὺς διασμοὺς καὶ στὶς δολοφονίες ἀκόμα καὶ μέσα στὰ τζαμιά, κατέληξε: «Μὲ τὶς πέτρες δὲν μπορεῖς νὰ ἀντιμετωπίσεις τὰ αὐτόματα Ὅλα τὰ δοκιμάσαμε: τὴ Βουλή, τὶς εἰρηνικὲς διαμαρτυρίες. Πολὺ σύντομα δὲν θὰ ὑπάρχει ἄλλη λύση, ἀπ' τὴ λύση τῶν ὅπλων».

Ἀπ' τὴν πλευρά της, ἡ πολιτικὴ ἀντιπολίτευση ἀρχίζει νὰ ὀργανώνεται. Τὸ νέο Ἐθνικὸ Μέτωπο παρουσίασε τὸ πρόγραμμά του: ἐπιστροφὴ στὸ δημοκρατικὸ Σύνταγμα τοῦ 1906 καὶ μιὰ Βουλὴ ἐκλεγμένη ἀπ' τὸ λαό. Οὔτε κουβέντα γιὰ διαπραγματευτικὲς συνεννοήσεις μὲ τὸν Σάχη: «Τριανταπέντε ἐτῶν πεῖρα μᾶς ἔμαθε πῶς δὲ μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ δίνουμε πίστη στὶς ὑποσχέσεις του».

Μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς ἔτσι θὰ σώσει τὸ καθεστώς του, ὁ μονάρχης προσπαθεῖ νὰ χρησιμοποιεῖ ταυτόχρονα τὸ ρόπαλο καὶ τὸ καρότο. Κυκλοφοροῦν διαδόσεις γιὰ στρατιωτικὸ πραξικόπημα ποὺ δήθεν προετοιμάζεται ἀπὸ ἔντιμους ἀξιωματικοὺς, ποὺ ἔχουν παραμείνει πιστοὶ στὸ θρόνο. Σκοπός τους: νὰ δώσουν τέλος στὸ χάος καὶ νὰ συλλάβουν ὅλους τοὺς πολιτικοὺς καὶ θρησκευτικοὺς ἡγέτες. Ἐκτὸς πιὰ ἂν οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ φανοῦν λογικοί, ὁπότε θὰ σχηματισθεῖ νέα κυβέρνηση, ποὺ θὰ περιλάβει κι' ὁρισμένα μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὑποσχέσεις καὶ ἀπειλές, ἀντιφατικὲς δηλώσεις: ὅλα αὐτὰ δίνουν τὴν ἐντύπωση τῆς ἀποσυνθέσεως. Ὕστερα ἀπὸ «διακοπὲς» σαράντα ἡμερῶν, ὁ Σάχης φαίνεται καὶ πάλι ἐξαντλημένος. Νὰ ἦσαν βάσιμες οἱ φῆμες γιὰ μιὰ ἀπόπειρα ἐναντίον του ἀπ' τὴν ὁποία σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος; Ὁ ὑπεροπτικὸς μονάρχης δίνει ξαφνικὰ τὴν ἐντύπωση ἑνὸς γερασμένου καὶ ταλαιπωρημένου κυρίου... «Παίζει θέατρο, λένε οἱ ἀντίπαλοί του. Ὅταν φυσᾶει δυνατὸς βοριὰς πάντοτε τὰ καταφέρνει νὰ λυγίζει σὰν τὸ καλάμι».

Κι' ἂν δὲν εἶναι θέατρο; Ἂν τὸ Ἰράν βρίσκεται πραγματικὰ χωρὶς ἐξουσία, μὲ μιὰ ἐξασθενημένη καὶ διαιρεμένη ἀντιπολίτευση, μιὰ διεφθαρμένη διοίκηση κι' ἀλληλοσπαρασσόμενους στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς; Ἀπ' τὸν φόβο ἑνὸς πραξικοπήματος ἐναντίον του, ὁ Σάχης πάντοτε φρόντιζε νὰ διαιρεῖ καὶ νὰ βασιλεύει πιὸ ἄνετα. Συνέτριβε συστηματικά, τόσο τοὺς ἀντιπάλους του, ὅσο καὶ τοὺς φίλους του, μόλις νόμιζε πῶς παραπαίρναν ἄερα. Τὰ κατάφερε νὰ δημιουργήσει γύρω του ἕνα μεγάλο κενό. Καὶ τὸ πληρώνει σήμερα.

Στὴν Οὐάσιγκτον ἐπικρατεῖ ἀνησυχία. Ἂν ὁ θρόνος κλονισθεῖ, ποιὸς θὰ εἶναι ὁ ἀντικαταστάτης; Τὸ Ἰράν, τὸ κάστρο αὐτὸ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου στὴ διασταύρωση τῶν πετρελαίων, πρέπει πάση θυσία νὰ ξαναβρεῖ τὴν ἰσορροπία του. Γιὰ νὰ ἐπιτεύχθεῖ αὐτὴ ἡ πολύτιμη ἐξισορρόπηση, ἡ κυβέρνηση τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, ἔσπευσε νὰ ρίξει ὅλο τὸ βάρος της στὴν πλάστιγγα. Καταγγέλοντας τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸ σὰν ὑποκινητὴ τῶν ταραχῶν, ἀπευθύνει ἐκκλήσεις νὰ ὑποστηριχθεῖ ὁ Ἰρανὸς μονάρχης. Μιὰ τέτοια στάση ἀπ' αὐτὴ τὴ χώρα, ποὺ θεωρεῖται ὁ ἰσχυρότερος φρουρὸς τοῦ Ἰσλάμ, μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει τὴ θρησκευτικὴ ἀντιπολίτευση τοῦ Ἰράν. Γεγονὸς εἶναι πάντως, ὅτι τὰ πάντα γίνονται γιὰ νὰ ἐμποδισθεῖ μιὰ σοβιετικὴ διείσδυση στὸν Περσικὸ κόλπο. Κανένας στὴν Οὐάσιγκτον, ὅπως καὶ στὸ Ριάντ, δὲν ξέχασε τὴν κουβέντα ἐκείνη τοῦ Χρουστσὼφ: «Μὲ τὸν Ἰράν δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθοῦμε. Εἶναι ἕνας σάπιος καρπὸς ποὺ, γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ πέσει στὴ χοῦφτα μας».

Η ΚΙΝΑ ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙ — Ἡ κινεζικὴ ἀγορὰ ἐχει ἀνοίξει ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1978 τὶς πόρτες της σὲ ὁρισμένα ξένα ἐμπορεύματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὶς νοικοκυρὲς τῶν μεγάλων πόλεων.

Σὲ ἄρθρα ποὺ δημοσίευσε τὸ μηνιαῖο περιοδικὸ «Οἰκονομικοὶ Τάϊμς τῆς Κίνας», ἀναφέρεται ὅτι τὰ τρία ἐμπορεύματα ποὺ κυκλοφοροῦν περισσότερο στὴν κινεζικὴ ἀγορὰ, εἶναι τὰ ἐλβετικὰ ρολόγια, οἱ συσκευὲς τηλεοράσεως Οὐγγαρίας καὶ Ἰαπωνίας καὶ τὰ ἰαπωνικὰ συνθετικὰ ὑφάσματα.

Ἡ Κίνα ξόδεψε 69 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1977 γιὰ τὴν ἀγορὰ ρολογιῶν συσκευῶν τηλεοράσεως καὶ συνθετικῶν ὑφασμάτων. Τὸ ποσὸ αὐτὸ εἶναι κατὰ ποσοστὸ 82% μεγαλύτερο ἀπὸ τὸν προηγούμενο χρόνο.

Γιὰ τὸ 1978 ἡ Κίνα ἐχει προγραμματίσει ν' ἀγοράσει δύο ἑκατομμύρια ἐλβετικὰ ρολόγια. Οἱ ἐπιχειρηματικοὶ κύκλοι τοῦ Χόνγκ Κόνγκ, ἐξάλλου, ὑπολογίζουν ὅτι οἱ ἀγορὲς αὐτὸ τὸ χρόνο θὰ ὑπερβοῦν τὰ 75 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Τὸν περασμένο Μάϊο ἀποφασίστηκε ἡ αὔξηση τοῦ φόρου εἰσαγωγῆς ὁρισμένων ἐμπορευμάτων. Ἔτσι ἀπὸ πρώτης Αὐγούστου, ὁ φόρος εἰσαγωγῆς γιὰ τὶς συσκευὲς τηλεοράσεως αὐξήθηκε κατὰ 40% γιὰ τὰ ραδιόφωνα, κατὰ 50% καὶ γιὰ τὰ ρολόγια 100%. Ὡστόσο, παρὰ τὸν πολὺ μεγάλο ἀριθμὸ εἰσαγωγῶν, τὰ ἐμπορεύματα αὐτὰ δὲν ἀντιπροσωπεύουν παρὰ τὸ 1% περίπου τοῦ συνόλου τῶν κινεζικῶν εἰσαγωγῶν.

Ἡ Κίνα ἐχει διαθέσει πέντε δισεκατομμύρια δολλάρια σὲ εἰσαγωγὲς ποὺ προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία.

Ἡ Κίνα ἐχει ἐπίσης αὐξήσει κατὰ τὸ 1978 τὶς εἰσαγωγὲς μικρῶν πούλμαν ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία, σὲ σκοπὸ ν' ἀναπτύξει τὸν τουρισμό της, ἐνῶ ἐχει παραγγείλει στὶς ἀρχὲς τοῦ 1978 στὴν ἰαπωνικὴ ἑταιρία αὐτοκινήτων «Τογιότα» 670 μικρὰ πούλμαν 21 θέσεων μὲ ἐξαερισμὸ, στὴν τιμὴ τῶν 13.890 δολλαρίων τὸ καθένα. Ἄλλα 100 μικρὰ πούλμαν ἐχει παραγγείλει ἡ Κίνα στὴν ἰαπωνικὴ ἑταιρία «Χίνο».

Η ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΓΙΝΕ ΔΙΕΘΝΗΣ

ΜΟΝΑΧΟ.— Μιὰ νέα ἐποχὴ χαράζεται γιὰ τὸ δικαίωμα εὑρεσιτεχνίας, μὲ τὴν ἵδρυση μιᾶς εὐρωπαϊκῆς ἀνωτάτης ὑπηρεσίας στὸ Μὸναχο.

Ἡ «εὐρωπαϊκὴ ὑπηρεσία διπλώματος εὑρεσιτεχνίας» (ΕΠΑ), ἄρχισε τώρα νὰ λειτουργεῖ στὴν Δ. Γερμανία, ποὺ ἐξελέγη σὰν χώρα ποὺ θὰ ἑδρεύει ἡ ὑπηρεσία αὐτή.

Με τὸ σημαντικὸ αὐτὸ βῆμα γιὰ τὴν σύναψη ἐθνικῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, στὰ ὁποῖα ἀνήκει τὸ ἀποκλειστικὸ δικαίωμα γιὰ τὴν ἀξιοποίηση μιᾶς ἐφεύρεσης, προωθεῖται ἑκ νέου ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁλοκλήρωση. Πιστεύεται ἐπιπλέον, ὅτι θὰ λάβει σημαντικὴ ὤθηση ἡ οἰκονομία ἀπὸ τὶς καινοτομίες ποὺ σημειώνονται στὶς ἑκάστοτε χώρες.

Αρκεῖ δὲ μιὰ γνωστοποίηση στὴν ὑπηρεσία αδιπλώματος εὑρεσιτεχνίας γιὰ νὰ προστατεύονται ἀπὸ ἀνεπιθύμητες ἀπομιμήσεις καὶ νὰ διατηρεῖται ἡ ἀξιοποίηση μιᾶς ἐφεύρεσης σὲ ὀκτὼ χώρες ποὺ ἀνήκουν πρὸς τὸ παρὸν στὴν πηρεσία αὐτή: ἡ Δ. Γερμανία, ἡ Μεγάλη Βρεταννία, οἱ χώρες Μπενελούξ (Βέλγιο, Λουξεμβούργο καὶ Ολλανδία), ἡ Γαλλία ἡ Σουηδία, καὶ ἡ Ελβετία.

Στὸ «κλάμπ τῶν ὀκτὼ» θὰ προσαρτιστεῖ σύντομα καὶ ἡ Ιταλία, Αὐστρία, Δανία καὶ ἡ Ιρλανδία ὥσπου νὰ συμπεριληφθοῦν τελικὰ στὴν πρώτη αὐτὴ διεθνὴ ὀργάνωση εὑρεσιτεχνία καὶ τὰ δεκαέξη κράτη τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινότητος εὑρεσιτεχνία ποὺ ὑπέγραψαν τὸ 1973 τὴν «συμφωνία τοῦ Μονάχου».

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΟΤΤΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΚΟΥΝΤΓΗΑΡ

Σὲ μιὰ ἡλιόλουστη, ἀλλὰ ψυχρὴ ἡμέρα στὴν Ὁλλανδία, ὁ Μάριο Ἀντρέττι κέρδισε τὸ ἕκτο κατὰ σειρὰ φετεινὸ Γκράν Πρὶ, στὸ Ζάντβοορντ, ὁδηγώντας τὴν κούρσα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος.

Ἀκόμα μιὰ φορὰ ὁ Πέτερσον τὸν ἀκολούθησε στὴν δεύτερη θέση, χαρίζοντας μιὰ διπλὴ νίκη στὴν ὁμάδα τῆς Λότους, ποὺ ἐχει πλέον σίγουρα κερδίσει τὸ Παγκόσμιο Πρωτάθλημα.

Τρίτος τερμάτισε ὁ Λάουντα μὲ τὴν Μπράμπαμ Ἄλφα, ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τὸν Γουάτσον τῆς ἰδίας ὁμάδας, τὸν Φιττιπάλντι στὴν πέμπτη θέση καὶ τὸν Βιλενέβ ποὺ ἔτρεχε μὲ Μισελέν.

Τὰ ἐλαστικὰ Γκουντγήαρ ἀπέδεξαν ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ὑπεροχή τους τους χαρίζοντας τὴν ἕκτη φετεινὴ νίκη τοῦ Ἀντρέττι ποὺ μὲ τρία ἀκόμα Γκράν Πρὶ, βαδίζει σίγουρα πρὸς τὸν μεγάλο τίτλο τοῦ νικητή.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ

ΥΛΙΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

3ον

Δὲν ἐχει τὴν συνηγορία τοῦ κοινοῦ νοῦ, ποὺ ξέρει καλὰ ὅτι τὰ πράγματα δὲν προσαρμόζονται στὶς φαντασιοπληξίες τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι βρίσκονται στὴ θέση τους, πρὶν κανένας τὰ ἀντιληφθῆ ἢ τὰ γνωρίση; Δὲν τὸ ἐπιβεβαιώνουν τὰ γεγονότα, ποὺ θεμελιώνουν ἀτράντακτα οἱ πειραματικὲς ἐπιστῆμες. Ποιός λοιπὸν ν' ἀρνηθῆ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχη ἕνα πραγματικὸ καὶ ἀνεξάρτητο ἀντικείμενο, ἕνας ὀργανισμός, ποὺ νὰ λειτουργεῖ ὑλικὰ γιὰ νὰ προκύψη αἴσθημα; Ἡ γεωλογία, ἡ παλαιοντολογία δὲν ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπῆρχε ὕλη προτοῦ νὰ ὑπάρξη πνεῦμα γιὰ νὰ τὴ σκεφτῆ; Ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐξέλιξης δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνάπτυξη τῆς συνείδησης εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴ βαθμιαία ὑλικὴ μεταβολὴ τῶν ὀργανισμῶν, σὲ πιὸ πολύπλοκους;

Ἀσφαλῶς σ' αὐτὴ τὴ κατεύθυνση, ὁ ὑλισμὸς γίνεται ἐπιστημονικὸς ἂν εἶναι διαλεκτικός. Ἂν ὁ ὑλισμὸς τῶν Ἀρχαίων καὶ τῶν φιλοσόφων τοῦ 18ου αἰώνα δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ, ἦταν γιατὶ τοῦ ἔλειπε τῆς ἰδίας τῆς αἰτιοκρατίας ροῦσε νὰ βγάλη τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὴν ὕλη, νὰ μετατρέψη τὸ πνεῦμα σὲ ὕλη.

Ἀλλὰ ὅπως εἶναι ὁλοφάνερο, ἡ σκέψη, ἡ συνείδηση διαφέρουν ἀπὸ τὴν ὕλη, ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος ἐπιτρέπει νὰ κατανοήσουμε νὰ ξεπεράσουμε αὐτὴ τὴ φαινομενικὴ ἀντίφαση μὲ τὴ δράση τῆς ἰδίας τῆς αἰτιορκατίας της, ἡ ὕλη γίνεται συνθετώτερη γιὰ νὰ δώση μ' ἕνα πρώτο ποιοτικὸ ἅλμα, τὴ ζωή, κατόπιν χάρισε νέα μεταβολὴ πρὸς τὸ πολυσύνθετο, μ' ἕνα δεύτερο ἅλμα τὸ πνεῦμα. Ὁ ἐγκέφαλος ἐκκρίνει τὴ συνείδησή, ὄχι ταυτόσημα σὰν παραγωγή, ἀλλὰ διαλεκτικὰ σὰν ξεπέρασμα. Αὐτὴ ἡ ρητορεία εἶναι τόσο σίγουρη γιὰ τὸ δίκιο της ποὺ οὔτε ποὺ ἀκοῦει τὰ ἐρωτήματα, ποὺ τῆς θέτουν.

Ἔτσι, ὁ διαλεκτικὸς ὑλισμός, θεωρεῖ ξεκάθαρους τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος, δὲν φαντάζεται μιὰ λίγο πιὸ σοβαρὴ ἔρευνα, λόγου χάρη ἀποκαλύπτει ὅτι αὐτὲς οἱ ἔννοιες μποροῦν νὰ ἔχουν πολλαπλὲς ἐκδοχὲς καὶ σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἡ ὕλη ὁρίζεται ὅτι εἶναι ἐκείνη, ἡ πραγματικότητα, ποὺ δὲν εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτὴ ἡ ἄλλη πραγματικότητα ποὺ δὲν εἶναι ἡ ὕλη. Ἂν ὑπάρχη διαλεκτικὴ μέθοδος, ὀφεῖλει νὰ ἀρχίση ἀπὸ τὴν ἀναγνώριση αὐτῆς τῆς κεθοριστικῆς διαλεκτικῆς σχέσης ποὺ ἀπαγορεύει ὅλες τὶς θετιστικὲς ἁπλοποιήσεις.

ΚΟΥΣΚΟΦΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΟ «ΜΙΚΡΟΦΑΡΦ 1» ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟ

ΒΟΝΝΗ. — Οἱ φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ φροντίζουν στὸ μέλλον γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια στὰ φάρμακα.

Οἱ ἐπαγγελματικὲς ἐκπροσωπήσεις τῶν φαρμακοποιῶν στὴν Δ. Γερμανία, στὴν Αὐστρία καὶ στὴν Ελβετία, ἀνέπτυξαν ἀπὸ κοινοῦ ἕνα σύστημα πληροφοριῶν, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μποροῦν νὰ πιστοποιοῦν ἀκριβῶς τὴν ἀνοχὴ τῶν φαρμάκων μεταξύ τους, ἀν, π.χ. ἀντιγριπικὰ χάπια, σχετικὰ ἀβλαβῆ, συμβιβάζονται μὲ τὸ φάρμακο ποὺ ἐχει δώσει ὁ γιατρὸς γιὰ νὰ μειωθεῖ ἡ ἀρτηριακὴ πίεση, ἢ ἀν ἕνα ὑπνωτικὸ φάρμακο ποὺ δὲν χρειάζεται συνταγὴ γιατροῦ, καθιστᾶ ἀνενεργὰ τὰ ἀντισυλληπτικὰ χάπια. Τὸ «μικροφάρφ 1» εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζει ἂν ὑπάρχει μιὰ ἐπικίνδυνη ἀλληλεξάρτητη μεταξὺ φαρμάκων, τροφίμων, καὶ ποτῶν. Μπορεῖ δὲ νὰ μεταδίδει ἀστραπιαίως τὴν κρίσην του στὸν φαρμακοποιὸ μὲ μιὰ μικροταινία καὶ μὲ ἕνα μηχάνημα ἀναγνώσεως. Οφαρμακοποιὸς μπορεῖ ἔτσι νὰ συμβουλεύσει καὶ νὰ προειδοποιήσει τοὺς πελάτες του.

Τὸ νέο σύστημα περιλαμβάνει 400 περίπου ἐνεργὲς οὐσίες ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν βιομηχανία φαρμάκων τόσο στὴν Δ. Γερμανία ὅσο καὶ στὸ Εξωτερικὸ.

Τὸ σύστημα αὐτὸ πληροφοριῶν συμπληρώνεται καὶ ἐπεκτείνεται τακτικά.

ΛΥΧΝΟΣ
ἔργα παραδοσιακῆς λαϊκῆς τέχνης
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 48— 50—ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ
(Εἰσόγειον Πολυκατοικίας) ΤΗΛ. 276-633
δῶρα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
aptiv 1931
ΠΑΤΡΑΙ – ΑΘΗΝ